

عنوان مقاله:

بازشناسی نقش اقلیم در سازماندهی فضاهای معماری خانه های سنتی دزفول با تاکید بر سطوح زیرزمینی، (نمونه موردی: خانه سوزنگر)

محل انتشار:

فصلنامه معماری سبز، دوره 7، شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

عبداله جاسمی - دانشجوی کارشناسی معماری موسسه آموزش عالی جهاد دانشگاهی خوزستان، ایران

محمدعلی کاظم زاده رائف - عضو هیات علمی گروه آموزشی مهندسی معماری موسسه آموزش عالی جهاد دانشگاهی خوزستان، ایران

صبا میردربیکوندی - مدرس مدعو گروه آموزشی مهندسی معماری موسسه آموزش عالی جهاد دانشگاهی خوزستان، ایران

خلاصه مقاله:

در معماری خانه های سنتی ایران منجمله شهرهای با اقلیم گرم و مرطوب، عنایت به عوامل اقلیمی، یکی از ارکان طراحی معماری محسوب شده و حائز اهمیت بسیار بوده است. و به طبع، پیش بینی فضا در عمق زمین در معماری خانه سنتی ایران کاربرد قابل توجهی داشته است. خلق فضاهای معماری سطوح زیرزمینی خانه های سنتی به عنوان یکی از شیوه های طراحی اقلیمی و تامین گر بخش عمده ای از نیاز آسایش ساکنین با امکان تعامل معماری و بهره برداران آن بامحیط، در خانه های سنتی اقلیم گرم و مرطوب منجمله در شهر دزفول، مطرح می باشد. سازماندهی فضا در خانه های سنتی دزفول، ارتباط چندجانبه فضاها با یکدیگر است. که براین اساس، شیوه ای از تعریف و سازماندهی فضایی با امکانتجربه های کیفی ادراکی گوناگون برای حضور آدمی فراهم شده است. با تحلیل منطقی از اندیشه سازمان فضایی خانه های سنتی دزفول، می توان به معیارهای مختلف از جمله معیار اقلیمی طراحی این خانه ها دستیافت. در این پژوهش سعیشده، ضمن پرداختن به جایگاه معماری اقلیمی در خانه های سنتی دزفول، به تحلیل فضایی خانه سنتی سوزنگر دزفولپرداخته و تاثیر تهویه طبیعی بر سازماندهی فضاهای زیرزمینی آن مورد بررسی و تحلیل قرار گیرد. در این مقاله از روشتحقیق توصیفی تحلیلی بهره گرفته شده که با جمع آوری اطلاعات از طریق بررسی کتابخانه های تخصصی و عمومی ونشریه های مرتبط با موضوع انجام شده است.

کلمات کلیدی:

سازماندهی فضایی، معماری اقلیمی، خانه سنتی دزفول، خانه سوزنگر، شوادان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1273005>

